

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 206/2020
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца Производно - грађевинске, трговинске и аутопревозничке радње „Нешко“, предузетник АА, и АА из ... против тужених „БЦ - Комерц“ д.о.о. Бојник, чији је законски заступник ББ директор, ББ из села ..., општина ..., ВВ из ..., Републике Србије, Министарства правде, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ГГ из ..., општина ... и ДД из ..., ради утврђења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Нишу и Вишег суда у Нишу, на седници већа одржаној дана 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Привредни суд у Нишу.

Образложење

Тужиоци су Вишем суду у Нишу 03.12.2019. године поднели тужбу, против тужених, ради утврђења са предлогом за одређивање привремене мере. Виши суд у Нишу се решењем П 959/2019 од 04.12.2019. године огласио стварно ненадлежним за суђење у овој правној ствари и списе по правноснажности решења доставио Привредном суду у Нишу.

Привредни суд у Нишу није прихватио своју стварну надлежност а предмет је уз пропратни акт П 282/20 од 04.06.2020. године доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Нишу.

У конкретној правној ствари тужиоци потражују да се утврди ништавост уговора о преузимању права и обавеза у заједничкој градњи од 07.05.2008. године, који је закључен између тужилаца, с једне стране, и туженог предузећа „БЦ - Комерц“ доо Бојник, са друге стране, као и ништавост анекса наведеног уговора, затим да је без правног дејства у односу на тужиоце потврда од 12.05.2008. године и укњижба туженог

предузећа „БЦ - Комерц“ доо Бојник на основу решења Општинског суда у Нишу од 18.09.2008. године, и да се утврди право коришћења тужилаца на катастарској парцели, ближе одређено у изреци. Сви наведени тужбени захтеви усмерени су на тужено предузеће „БЦ - Комерц“ доо Бојник, а неким деловима тужбеног захтева обухваћени су и остали тужени, као овлашћена лица овере и потписници уговора о купопродаји непокретности у стамбеној згради која је предмет уговора о преузимању права и обавеза у заједничкој градњи од 07.05.2008. године и анекса уговора чија се ништавост тражи.

Надлежност Вишег суда за поступање у првом степену прописана је одредбом члана 23. став 1. Закона о уређењу судова по којој између осталог виши суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима када вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије и у другим ближе наведеним поступцима (тачка 7.), и суди у споровима поводом штрајка, поводом колективних уговора ако спор није решен пред арбитражом, поводом обавезног социјалног осигурања ако није надлежан други суд, поводом матичне евиденције, поводом избора и разрешења органа правних лица, ако није надлежан други суд (тачка 8.).

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да Привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства, а тачком 3. је прописано да привредни суд суди у првом степену у споровима који произлазе из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и у споровима о примени прописа о приватизацији и хартијама од вредности.

С обзиром на цитиране одредбе Закона о уређењу судова, а како се конкретан спор односи на привредне субјекте, односно тужиоца који је предузетник и туженог привредног друштва, и тужених физичких лица и Републике Србије који се налазе у односу материјалног супарничарства у односу на странке привредне субјекте, то Врховни касациони суд налази да је за поступање у конкретној правној ствари стварно надлежан Привредни суд у Нишу.

На основу изнетих разлога, применом одредбе члана 22. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић